

POZIVNICA

Petar Arbutina, direktor sektora izdavaštva rujanski@gmail.com

НАРОДНИ МУЗЕЈ

Galerija fresaka | Cara Uroša 20, 11000 Beograd
Bojan Popović, galerijafresaka@narodnimuzej.rs

Deutsche Schule Belgrad

Kindergarten - Vorschule - Grundschule - Gymnasium

profesor **Andreas Rot**, andrzej.roth@gmx.de

Audio i Foto arhiv SIMIĆ

Dragoslav Simić urednik sajta, sicke41@gmail.com

POZIVAJU VAS
na predavljanje knjige

TO JE BIO SAMO PIKNIK

Reli Alfandari Pardo

Petak, 15. maj 2015. u 13 časova, Galerija fresaka, Cara Uroša 20

GOVORIĆE Putem video linka, autorka Reli Alfandari Pardo IZ IZRAELA

U GALERIJI:

Eti Kac iz Izraela, ćerka autorke knjige

Prof. dr **Vladislava Gordić Petković**, šef Katedre za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu

dr **Mirjana Brković**, direktorka Univerzitetske biblioteke u Novom Sadu,

Petar Arbutina, urednik knjige "To je bio samo piknik", izdavač Službeni glasnik, Beograd, 2014.

Andreas Rot profesor istorije u Nemačkoj školi u Beogradu čijom su inicijativom knjigu preveli na nemački jezik učenici Nemačke škole u Beogradu. Knjiga je namenjena svim nemačkim školama u Evropi.

Bojan Popović upravnik Galerije fresaka

Dragoslav Simić, novinar, urednik sajta [Audio i Foto arhiv SIMIĆ](#)

Biće prisutna i **Mirjana Vušić** sestra Reli Alfandari Pardo čijim je trudom knjiga objavljena u prevodu na srpski **Radmile Šuljagić**

O KNJIZI SU NAPISALI :

Prof. dr Vladislava Gordić Petković :

„To je bio samo piknik“ je potresno intimno svedočanstvo o patnjama beogradske Ane Frank, povest pripovedana sa mnogo suzdržanosti i dostojanstva. Reli Alfandari svakim retkom svoje knjige iskazuje kako duboko i iskreno poštovanje prema hrabrosti i plemenitosti ljudi koji su joj pomagali, tako i duboko i iskreno razumevanje za strah i slabost u ljudskoj prirodi. “

Dr Mirjana Brković :

“U slučaju knjige “To je bio samo piknik“, osećam strahopoštovanje koje me sprečava da odmah podelim s vama brojne emocije koje su me obuzimale dok sam je čitala. Kao strastven čitalac, osećala sam kako se radnja u knjizi toliko ubrzava kako se bližimo kraju, da mi je bilo nemoguće da zamislim šta će se desiti na tih nekoliko poslednjih stranica knjige – da li ću odahnuti s olakšanjem ili će napetost rasti do neizdržljivosti.“

Dr Lavinia Davenport :

“Po mom mišljenju, suština ove izvanredne i jedinstvene autobiografije o preživljavanju za vreme nacističke okupacije Beograda, leži u dubini nade koju autorka gaji zbog „nestalih“ roditelja i brata. Gotovo do samog kraja knjige „To je bio samo piknik“, mi i dalje nismo sasvim uvereni da se oni neće nikada vratiti.”

Aleksandar Zograf :

“Mislim da je to jedna od najsnažnijih kolekcija reči na koju sam ikada nišao, i sigurno najznačajniji naslov koji se kod nas pojavio tokom 2014. godine, čak iako

je knjiga prošla sasvim nezapaženo u našoj (uspavanoj) javnosti. To je lična ispovest i - više od toga - jedan od malobrojnih glasova koji svedoče o osećanjima ljudi, naših sugrađana i komšija, od kojih je većina nastradala pre nego što su stigli da nam o tome kažu bilo šta.”

Dragoslav Simić:

“Ako ovaj novinar kaže da je Relina *knjiga za Nobela* malo će ljudi poverovati u to.

Evo nekih uporednih podataka o dve devojčice: Ana Frank je rođena u Frankfurtu na Majni 1929. godine. Reli Alfandari Pardo rođena je u Beogradu 1929. godine. 1942. porodica Frank se krije u tajnom skloništu gde Ana počinje da piše dnevnik.

1942. Reli se skriva u Arandjelovcu, a potom u Beogradu, u Dečanskoj ulici, u tajnom skrovištu; tu zapisuje svoj *arhiv duše*.”

O svojoj knjizi Reli Alfandari Pardo:

„Knjigu sam počela da pišem 1956. Htela sam da ostavim mojoj deci i unucima istoriju familije sa osećajem da će na taj način moji roditelji i brat nastaviti da žive. Posle nekoliko napisanih stranica, osetila sam da nemam snage da to opet preživljavam. I stavila sam svesku u fioku. Više od 20 godina kasnije nastavila sam da pišem i završila knjigu za dve nedelje.”

Muzički deo programa:

Hot Club of Belgrade

Hot Club of Belgrade gaji Manoushe Jazz koji je početkom prošlog veka nastao na fuziji muzike Roma zapadne Evrope i američkog džezza. Ovaj muzički stil se prvi put pojavio na teritoriji Francuske i Belgije, a njegovi rodonačelnici su čuveni gitarista Đango Rejnard i violinista Stefani Grapeli. **Hot Club of Belgrade** je u poslednjih nekoliko godina veoma aktivan na našoj i regionalnoj koncertnoj i klupskoj sceni, a pre par godina je na “Jazzy Colors” festivalu u Parizu doživeo ovacije publike. Do sada su objavili dva CD izdanja, a treći je u pripremi.

Branko Mačić – gitara

Filip Krumes – violina

Nebojša Pešić – gitara

Vladimir Nikić - kontrabas

Razgovori sa učesnicima